

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 22. junija 2016*

„Ničnostna tožba — Državne pomoči — Gospodinjski aparat — Pomoč za prestrukturiranje — Sklep, s katerim je bila pomoč s pridržkom spoštovanja nekaterih pogojev razglašena za združljivo z notranjim trgov — Sklep, sprejet po tem, ko je Splošno sodišče prejšnji sklep glede istega postopka razglasilo za ničten — Neobstoj posamičnega nanašanja — Neobstoj znatnega vpliva na konkurenčni položaj — Nedopustnost“

V zadevi T-118/13,

Whirlpool Europe BV s sedežem v Bredi (Nizozemska), ki jo zastopata F. Wijckmans in H. Burez, odvetnika,

tožeča stranka,

ob sodelovanju

Electrolux AB s sedežem v Stockholmu (Švedska), ki ga zastopata F. Wijckmans in H. Burez, odvetnika,

intervenient,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo L. Flynn, É. Gippini Fournier in P.-J. Loewenthal, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Francoske republike, ki jo zastopajo G. de Bergues, D. Colas in J. Bousin, agenti,

in

Fagor Francija SA s sedežem v Rueil-Malmaisonu (Francija), ki ga zastopata J. Derenne in A. Müller-Rappard, odvetnika,

intervenienta,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU in zaradi razglasitve ničnosti Sklepa Komisije 2013/283/EU z dne 25. julija 2012 o državni pomoči SA.23839 (C 44/2007), ki jo je Francija odobrila podjetju FagorBrandt (UL L 166, str. 1),

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Gervasoni in L. Madise (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: L. Grzegorzczyk, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. novembra 2015

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, podjetje Whirlpool Europe BV (v nadaljevanju: Whirlpool), je dejavno v sektorju proizvodnje in trženja velikih gospodinjskih aparatov.
- 2 Francoska republika je z dopisom z dne 6. avgusta 2007 Evropski komisiji priglasila načrtovano pomoč za prestrukturiranje v višini 31 milijonov EUR v korist podjetja FagorBrandt SA, ki je postalo podjetje Fagor France SA (v nadaljevanju: FagorBrandt ali upravičenec).
- 3 Komisija je z dopisom z dne 10. oktobra 2007 Francoski republiki sporočila svojo odločitev o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 88(2) ES (UL C 275, str. 18).
- 4 Podjetje Electrolux AB, ki je prav tako dejavno v sektorju proizvodnje in trženja velikih gospodinjskih aparatov, je z dopisi z dne 14. decembra 2007, 26. februarja in 12. marca 2008 predložilo pripombe.
- 5 Podjetje Whirlpool je z dopisom z dne 17. decembra 2007 predložilo svoje pripombe.
- 6 Komisija je z Odločbo 2009/485/ES z dne 21. oktobra 2008 o državni pomoči C 44/07 (ex N 460/07), ki jo je Francija nameravala dati podjetju FagorBrandt (UL 2009, L 160, str. 11), to pomoč odobrila, le če podjetje FagorBrandt ustavi trženje hladilnikov, zamrzovalnikov, kuhalnih aparatov in pomivalnih strojev znamke Vedette za obdobje petih let.
- 7 Splošno sodišče je s sodbo z dne 14. februarja 2012, Electrolux/Komisija (T-115/09 in T-116/09, EU:T:2012:76), izdano na podlagi tožb, ki sta ju vložili podjetji Electrolux in Whirlpool, Odločbo 2009/485 razglasilo za nično, potem ko je ugotovilo, da je Komisija storila očitne napake pri presoji s tem, da je upoštevala neveljaven izravnalni ukrep (prodaja podjetja Brandt Components) in da ni analizirala kumulativnega učinka priglašene pomoči, navedene zgoraj v točki 2, in neke druge pomoči, ki jo je Italijanska republika odobrila podjetju FagorBrandt prek njegovega hčerinskega podjetja FagorBrandt Italia (v nadaljevanju: italijanska pomoč), na konkurenco.
- 8 Komisija je 25. julija 2012 na podlagi sodbe z dne 14. februarja 2012, Electrolux/Komisija (T-115/09 in T-116/09, EU:T:2012:76), sprejela Sklep 2013/283/EU o državni pomoči SA.23839 (C 44/2007), ki jo je Francija odobrila podjetju FagorBrandt (UL 2013, L 166, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), v katerem je priglašeno pomoč pod pogoji, ki jih je določila v tem sklepu, razglasila za združljivo z notranjim trgov (v nadaljevanju: pomoč iz izpodbijanega sklepa ali zadevni ukrep).
- 9 Komisija je v izpodbijanem sklepu, potem ko je preučila kumulativni učinek zadevnega ukrepa in italijanske pomoči (točke od 85 do 88 obrazložitve), v bistvu menila, da prodaja podjetja Brandt Components (ki je bila v Odločbi 2009/485 opredeljena kot izravnalni ukrep) in ustavitev trženja nekaterih proizvodov (kuhanje, hlajenje, pomivalni stroji) blagovne znamke Vedette (naloženo

z Odločbo 2009/485) v obdobju petih let nista zadostovala za to, da se prepreči čezmerno izkrivljanje konkurence (točki 100 in 112 obrazložitve). V teh okoliščinah se je med drugim odločila, da kot pogoj za združljivost zadevnega ukrepa določi podaljšanje ustavitve trženja proizvodov blagovne znamke Vedette za tri leta (točka 112 obrazložitve). Menila je, da ta ukrep zadošča za to, da se sorazmerno zmanjšajo negativni učinki, ki jih ima odobritev pomoči na konkurenco (točka 117 obrazložitve), in da se izravna kumulativen učinek navedene pomoči in italijanske pomoči (točka 118 obrazložitve).

10 V izreku izpodbijanega sklepa je navedeno:

„Člen 1

Pomoč [Francoske republike] za FagorBrandt v znesku 31 milijonov EUR je pod pogoji iz člena 2 združljiva z notranjim trgov.

Člen 2

1. Francoski organi morajo začasno odložiti izplačilo pomoči iz člena 1 tega sklepa podjetju FagorBrandt, dokler se od njega dejansko ne izterja nezdružljiva pomoč, na katero se nanaša Odločba Komisije št. 2004/343/ES z dne 16. decembra 2003.

2. Načrt prestrukturiranja za FagorBrandt, ki ga je [Francoska republika] poslala Komisiji 6. avgusta 2007, se izvede v celoti.

3. Lastni prispevek k stroškom prestrukturiranja v višini 31,5 milijona EUR, ki ga je predlagal FagorBrandt, mora biti povečan za 3.190.878,02 EUR in obresti na ta znesek od zagotovitve italijanske pomoči podjetju FagorBrandt do 21. oktobra 2008. To povečanje mora biti izvedeno pred 31. decembrom 2012, ko se konča obdobje prestrukturiranja podjetja. Francoski organi morajo to povečanje dokazati v dveh mesecih od 31. decembra 2012.

4. FagorBrandt ustavi trženje proizvodov hladilne tehnike, kuhalnih aparatov in pomivalnih strojev blagovne znamke Vedette za osemletno obdobje.

5. Da se zagotovi nadzor nad izvajanjem pogojev iz odstavkov od 1 do 4 tega člena, mora [Francoska republika] z letnimi poročili obveščati Komisijo o napredku pri prestrukturiranju podjetja FagorBrandt, vračilu nezdružljive pomoči iz odstavka 1, plačilu združljive pomoči in izvajanju izravnalnih ukrepov.

Člen 3

[Francoska republika] v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tem sklepu obvesti Komisijo o ukrepih, sprejetih za njegovo izvajanje.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Francosko republiko.“

Postopek in predlogi strank

11 Tožeča stranka je 20. februarja 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

12 Podjetje Electrolux je 6. junija 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložilo predlog za intervencijo v tem postopku v podporo tožeči stranki. Podjetje FagorBrandt in Francoska republika sta z ločenima vlogama, vloženima 25. junija in 8. julija 2013, predlagala intervencijo v podporo Komisiji.

- 13 Predsednik četrtega senata Splošnega sodišča je s sklepi z dne 11. septembra 2013 ugodil predlogom za intervencijo podjetij Electrolux in FagorBrandt ter Francoske republike.
- 14 Tožeča stranka je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 3. oktobra 2013, temu predlagala, naj kot ukrep procesnega vodstva dovoli, da predloži pisno stališče v odgovor na predlog Komisije glede dopustnosti tožbe, saj je bil ta prvič podan v fazi duplike.
- 15 Komisija, Francoska republika in podjetje FagorBrandt so z dopisi z dne 14., 24. in 29. oktobra 2013, predložili stališča glede predloga za sprejetje ukrepov procesnega vodstva, ki ga je vložila tožeča stranka.
- 16 Podjetje FagorBrandt in Francoska republika sta 5. decembra 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila intervencijski vlogi.
- 17 Podjetje Electrolux je 6. decembra 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložilo intervencijsko vlogo.
- 18 Komisija je 19. februarja 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila stališče glede intervencijskih vlog Francoske republike ter podjetij FagorBrandt in Electrolux.
- 19 Tožeča stranka je 4. marca 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila stališče glede intervencijskih vlog podjetja FagorBrandt in Francoske republike.
- 20 Splošno sodišče je z dokumentom z dne 23. septembra 2015 na stranke naslovalo ukrepe procesnega vodstva. Med drugim je tožečo stranko pozvalo, naj odgovori na argumentacijo Komisije, s katero je slednja izpodbijala dopustnost njene tožbe, in naj dokaže trditve, ki jih je v zvezi s tem navedla v svojih pisanjih.
- 21 Z dopisoma z dne 9. in 30. oktobra 2015 sta Komisija in nato tožeča stranka odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.
- 22 Ob spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec razporejen v drugi senat, zato je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.
- 23 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - primarno, izpodbijani sklep v celoti razglasi za ničen, ker ni izpolnjen eden ali več kumulativnih pogojev iz Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL 2004, C 244, str. 2), ali ker Komisija nikakor ni pravno zadostno preverila, ali je vsak od teh pogojev izpolnjen;
  - podredno, izpodbijani sklep v celoti razglasi za ničen, ker je z njim kršena obveznost obrazložitve, predpisana v členu 296 PDEU;
  - Komisiji naloži plačilo stroškov;
  - Francoski republiki in podjetju FagorBrandt naloži, naj nosita lastne stroške.
- 24 Podjetje Electrolux Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - primarno, izpodbijani sklep v celoti razglasi za ničen, ker ni izpolnjen eden ali več (kumulativnih) pogojev iz Smernic o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, ali ker Komisija nikakor ni pravno zadostno preverila, ali je vsak od teh pogojev izpolnjen;

— podredno, izpodbijani sklep v celoti razglasi za ničen zaradi kršitve člena 296 PDEU.

25 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

26 Podjetje FagorBrandt Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrže kot nedopustno ali zavrne kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

27 Francoska republika Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.

Pravo

28 Komisija ob intervenciji Francoske republike in sodelovanju podjetja FagorBrandt v fazi duplike trdi, da je to, da je podjetje podalo izjavo in da so potek postopka večinoma zaznamovala njegova stališča, sicer upošteven element za presojo procesnega upravičenja, vendar pa to v skladu s sodno prakso tega podjetja ne odveže obveznosti dokazati, da lahko zaradi sporne pomoči pride do „znatnega vplivanja“ na njegov položaj na trgu. Komisija v zvezi s tem „znatnim vplivanjem“ pojasnjuje, da v skladu s sodno prakso za dokaz, da gre v zvezi z zadevnim podjetjem za posamično nanašanje, ne zadošča, da se dokaže, da lahko zadevna pomoč „v neki meri vpliva“ na konkurenčne odnose in da je zadevno podjetje v konkurenčnem razmerju z upravičencem do pomoči. Nasprotno, dokazati naj bi bilo treba, da se pomoč na tožečo stranko v primerjavi z njenimi konkurenti nanaša na poseben način. Navaja, da je na to temeljno zahtevo opozorilo Sodišče v sodbi z dne 13. junija 2013, Ryanair/Komisija (C-287/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:395).

29 Tožeča stranka v stališču glede intervencijskih vlog podjetja FagorBrandt in Francoske republike ter v odgovorih na vprašanja Splošnega sodišča z dne 15. oktobra 2015 na prvem mestu navaja, da izpodbijani sklep jasno dokazuje, da je na njen položaj na trgu znatno vplivala pomoč, na katero se nanaša zadevni ukrep.

30 Tožeča stranka se ob podpori podjetja Electrolux v zvezi s tem sklicuje, prvič, na točko 18 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v kateri je navedeno, da „bi [...] podjetje FagorBrandt brez pomoči zapustilo trg“ in da „[bi] [z]aradi izginotja podjetja FagorBrandt [...] lahko evropski konkurenti bistveno povečali svojo proizvodnjo in prodajo“, drugič, na točko 93 obrazložitve tega sklepa, v kateri je pojasnjeno, da „pomoč za prestrukturiranje že sama po sebi pomeni izkrivljanje konkurence, ker upravičencu preprečuje umik s trga in tako zavira razvoj konkurenčnih podjetij“, tretjič, na točko 94 obrazložitve navedenega sklepa, v kateri je navedeno, da „[bi se] [b]rez pomoči francoske države [...] podjetje FagorBrandt hitro umaknilo s trga[,] [...] [z]ato bi zaradi izginotja podjetja FagorBrandt ti evropski konkurenti lahko precej povečali svojo prodajo in s tem tudi proizvodnjo“, in četrtič, na točki 105 in 109 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v katerih je navedeno, da je podjetje Whirlpool eden „glavni[h] konkurent[ov] skupine FagorBrandt“ na trgu hladilnikov, zamrzovalnikov in pomivalnih strojev. Iz tega sklepa, da je s citiranjem teh točk obrazložitve izpodbijanega sklepa v svojih pisanjih pravno zadostno dokazala, da se je na njen položaj na trgu znatno vplivalo.

31 Tožeča stranka tudi navaja, da Komisija pred dupliko ni izpodbijala niti tega, da se Odločba 2009/485 nanjo posamično nanaša, niti da Splošno sodišče v sodbi z dne 14. februarja 2012, Electrolux/Komisija (T-115/09 in T-116/09, EU:T:2012:76), ni podvomilo v dopustnost tožbe. V odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča v zvezi s tem v bistvu navaja, da je sodba z dne 14. februarja 2012,

Electrolux/Komisija (T-115/09 in T-116/09, EU:T:2012:76), postala pravnomočna glede vprašanja dopustnosti tožbe, zlasti ker izpodbijani sklep temelji na povsem istem upravnem spisu kot Odločba 2009/485, trditve, ki jih je navedla, so iste in Komisija ni ne navedla trditev ne predložila dokazov, ki bi Splošnemu sodišču omogočili razlikovati med vprašanjem dopustnosti tožbe v tem postopku od vprašanja dopustnosti tožbe, ki je bila pravilno ugotovljena v prejšnjem postopku s sodbo z dne 14. februarja 2012, Electrolux/Komisija (T-115/09 in T-116/09, EU:T:2012:76).

- 32 Na drugem mestu, tožeča stranka poudarja, da se vsekakor razlikuje od drugih podjetij na trgu.
- 33 Trdi, da bi, prvič, kot številka dve na francoskem trgu imela nujno več koristi od izstopa upravičenca kot njeni konkurenti. V zvezi s tem trdi, da je od takrat, ko je upravičenec do pomoči sredi leta 2013 prenehal z dejavnostmi, „pridobila številne tržne deleže na francoskem trgu“ in da čeprav je pridobila le 1 % tržnih deležev podjetja FagorBrandt, je ta znesek ustrezal pomoči, ki je predmet izpodbijanega sklepa. Tožeča stranka tako trdi, da bi lahko z izginotjem podjetja FagorBrandt – ob upoštevanju njenega položaja kot številke dve na trgu – znatno povečala tržne deleže, tako da naj bi bila pomoč, ki je predmet izpodbijanega sklepa, vir izgube velikega dobička, kar naj bi se odražalo v znatnem vplivanju na njen položaj na trgu v smislu sodne prakse.
- 34 Drugič, v zvezi z dokazovanjem posebnega vplivanja na njen položaj navaja, da je bila – kot je izkazala v tožbi – leta 2001/2002 med potencialnimi kupci upravičenca, ko je bil ta v postopku zaradi insolventnosti. Vendar je bil prevzem podjetja Brandt nazadnje odobren podjetju Fagor, saj se je to podjetje zavezalo, da ga v zameno za zadevno pomoč dve leti ne bo prestrukturiralo.
- 35 Tožeča stranka, tretjič, opozarja, da je bila tako močno vpletena v zadevni postopek, da jo to jasno razlikuje od drugih udeležencev na trgu.
- 36 Najprej je treba navesti, da je Komisija v fazi duplike prvič izpodbijala dopustnost tožbe s tem, da se je sklicevala na neobstoj procesnega upravičenja tožeče stranke.
- 37 Vendar je treba na eni strani ugotoviti, da lahko sodišče Unije kadar koli po uradni dolžnosti preizkusi pogoje za dopustnost tožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 22. oktobra 1996, Skibsværftsforeningen in drugi/Komisija, T-266/94, EU:T:1996:153, točka 40). Zato to, da Komisija ni izpodbijala dopustnosti tožbe ali jo je *a fortiori* izpodbijala prepozno, ne pomeni, da se Splošno sodišče odpoveduje preučitvi tega vprašanja.
- 38 Na drugi strani, nič ne nasprotuje temu, da Splošno sodišče upošteva pripombe, ki jih je v odgovor na ugovor nedopustnosti predložila tožeča stranka po dupliki (glej v tem smislu sklep z dne 7. marca 2013, UOP/Komisija, T-198/09, neobjavljen, EU:T:2011:354, točka 32), kot je Komisija izrecno priznala na obravnavi.
- 39 Torej je treba preučiti dopustnost tožbe, ki jo je vložila tožeča stranka.
- 40 V delu, v katerem Komisija tožeči stranki očita pomanjkanje procesnega upravičenja, je treba opozoriti, da člen 263, četrti odstavek, PDEU določa primera, v katerih se fizični ali pravni osebi prizna procesno upravičenje za vložitev tožbe zoper akt Unije, ki ni naslovljen nanjo. Prvič, tako tožbo je mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Drugič, taka oseba lahko vloži tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se nanjo neposredno nanaša.
- 41 V obravnavanem primeru je izpodbijani sklep naslovljen samo na Francosko republiko in se nanaša na individualno pomoč v smislu člena 1(e) Uredbe Sveta (EU) št. 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL L 248, str. 9). Ker se torej izpodbijani sklep uporablja individualno, to ne more biti predpis v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, ki se nanaša na vse splošne akte, razen zakonskih aktov (glej sodbo z dne 3. decembra 2014, Castelnou

Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, točka 23 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi, da tožeča stranka ni naslovnica izpodbijanega sklepa, zato je njena tožba dopustna, le če se navedeni sklep neposredno in posamično nanaša nanjo.

- 42 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča se lahko subjekti, ki niso naslovniki sklepa, sklicujejo na to, da se sklep nanje posamično nanaša, le kadar vpliva nanje zaradi določenih njihovih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, ki jih opredeljuje glede na vse druge subjekte in jih torej individualizira podobno kot naslovnika sklepa (sodbe z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223; z dne 22. novembra 2007, Sniace/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, točka 53; z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 29).
- 43 Ker se ta tožba nanaša na sklep Komisije o državnih pomočeh, je treba poudariti, da je treba v okviru postopka nadzora nad državnimi pomočmi iz člena 108 PDEU razlikovati med, prvič, fazo predhodne preučitve pomoči iz odstavka 3 tega člena, katere edini cilj je omogočiti Komisiji, da si oblikuje prvo mnenje o delni ali popolni združljivosti zadevne pomoči, in drugič, fazo preiskave iz odstavka 2 istega člena. Pogodba le v okviru te faze, ki Komisiji omogoči, da se v celoti seznanijo z vsemi podatki zadeve, določa obveznost Komisije, da pozove zadevne stranke k predložitvi pripomb (glej sodbo z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 44 Če pa tožeča stranka dvomi o utemeljenosti sklepa o presoji pomoči, sprejetega na podlagi člena 108(3) PDEU ali na koncu formalnega postopka preiskave, zgolj dejstvo, da jo je mogoče šteti za zadevno stranko v smislu odstavka 2 tega člena, ne more zadoščati za to, da se tožba razglasi za dopustno. Dokazati mora torej, da ima poseben status v smislu sodbe z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija (25/62, EU:C:1963:17) (glej v tem smislu sklep z dne 10. novembra 2015, Compagnia Trasporti Pubblici in drugi/Komisija, T-187/15, neobjavljen, EU:T:2015:846, točka 18). To velja zlasti takrat, kadar bi pomoč, ki je predmet zadevnega sklepa, znatno vplivala na položaj tožeče stranke na trgu (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 2005, Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 45 Glede tega je bilo poleg upravičenega podjetja tudi konkurenčnim podjetjem, ki so imela aktivno vlogo v tem postopku, priznано, da se sklep Komisije, s katerim se je končal postopek na podlagi člena 108(2) ES glede ukrepa pomoči, nanje posamično nanaša, kadar je ukrep pomoči, ki je predmet izpodbijanega sklepa, bistveno vplival na njihov položaj na trgu. Podjetje se torej ne more opirati zgolj na svoj status konkurenta v razmerju do upravičenega podjetja, ampak mora poleg tega ob upoštevanju stopnje svoje morebitne udeležbe v postopku in pomembnosti vplivanja na njegov položaj na trgu dokazati, da je v dejanskem položaju, ki ga individualizira podobno, kot bi ga položaj naslovnika takega sklepa (glej sklep z dne 7. marca 2013, UOP/Komisija, T-198/09, neobjavljen, EU:T:2013:105, točki 25 in 26 ter navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 28. januarja 1986, Cofaz in drugi/Komisija, 169/84, ZOdl., EU:C:1986:42, točka 25, in sklep z dne 27. maja 2004, Deutsche Post in DHL/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, točki 33 in 34).
- 46 Glede ugotovitve obstoja tega vplivanja je Sodišče že imelo priložnost natančneje opredeliti, da zgolj okoliščina, da bi tak akt, kot je izpodbijani sklep, lahko v neki meri vplival na konkurenčne odnose na upoštevnem trgu in da je bilo to podjetje v kakršnem koli konkurenčnem odnosu z upravičencem iz tega akta, še ne pomeni, da je mogoče šteti, da se navedeni akt na to podjetje posamično nanaša (glej v tem smislu sodbi z dne 10. decembra 1969, Eridania in drugi/Komisija, 10/68 in 18/68, EU:C:1969:66, točka 7, in z dne 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisija, C-487/06 P, EU:C:2008:757, točka 47).
- 47 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora tožeča stranka predložiti elemente, s katerimi se lahko dokaže posebnost njenega konkurenčnega položaja (sklep z dne 27. maja 2004, Deutsche Post in DHL/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, točka 38, in sodba z dne 10. februarja 2009, Deutsche Post in DHL International/Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, točki 49 in 51), in dokazati, da v primerjavi z drugimi konkurenčnimi podjetji na zadevnem trgu izpodbijani sklep znatno vpliva na njen

konkurenčni položaj (glej v tem smislu sklep z dne 27. maja 2004, Deutsche Post in DHL/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, točka 41; glej v tem smislu tudi sodbe z dne 10. februarja 2009, Deutsche Post in DHL International/Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, točka 51; z dne 13. septembra 2010, TF1/Komisija, T-193/06, EU:T:2010:389, točka 84; z dne 15. januarja 2013, Aiscat/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, točka 68; z dne 5. novembra 2014, Vtesse Networks/Komisija, T-362/10, EU:T:2014:928, točka 55, in z dne 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, točke od 35 do 37).

- 48 V obravnavanem primeru tožeča stranka v bistvu trdi, da se izpodbijani sklep nanjo posamično nanaša, ker je pomoč omogočila, da se je na zadevnem trgu ohranilo podjetje, ki bi brez takega ukrepa izginilo s tega trga. Posledica ohranitve upravičenca na trgu naj bi bila izguba dobička za tožečo stranko, ker naj bi kot številka dve na francoskem trgu pridobila tržne deleže, ki bi bili sproščeni ob izginotju podjetja FagorBrandt.
- 49 Spomniti je treba, da se pogoji za dopustnost tožbe presojuje glede na trenutek vložitve tožbe, in sicer glede na trenutek vložitve tožbene vloge (sklep z dne 15. decembra 2010, Albertini in drugi ter Donnelly/Parlament, T-219/09 in T-326/09, EU:T:2010:519, točka 39, in sodba z dne 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, točka 34).
- 50 V obravnavanem primeru je treba – ne da bi bilo treba ugotoviti, ali je elemente, na katere se sklicuje tožeča stranka, mogoče prenesti na konkurenčni položaj, ki je obstajal na dan vložitve tožbe in izhaja iz izpodbijanega sklepa – ugotoviti, da s temi elementi ni mogoče označiti znatnega vplivanja na njen položaj na trgu zaradi zadevnega ukrepa.
- 51 Prvič, v preglednicah tržnih deležev v prilogi 14 k tožbi je ocenjenih več kot petnajst gospodarskih subjektov na francoskem in evropskem trgu velikih gospodinjskih aparatov. Vendar – kot je Komisija navedla na obravnavi – ni mogoče zgolj domnevati, da bi tožeča stranka zaradi izginotja podjetja, ki je upravičeno do zadevnih ukrepov, s trga znatno povečala svojo prodajo, ne da bi bil v podporo tej trditvi predložen kakršen koli dokaz, če ima trg – kot v obravnavanem primeru – razpršeno strukturo, za katero je značilna prisotnost številnih gospodarskih subjektov (glej v tem smislu sklep z dne 11. januarja 2012, Phoenix-Reisen in DRV/Komisija, T-58/10, neobjavljen, EU:T:2012:3, točka 50).
- 52 Drugič, v točkah obrazložitve izpodbijanega sklepa, na katere se sklicuje tožeča stranka (navedene zgoraj v točki 30), so navedeni samo splošni premisleki, ki potencialno veljajo za vse gospodarske subjekte, prisotne na zadevnem trgu. Čeprav je v njih med drugim navedeno, da bi zaradi izginotja podjetja FagorBrandt njegovi evropski konkurenti lahko bistveno povečali svojo prodajo in torej svojo proizvodnjo (točki 18 in 94 obrazložitve), pa nikakor ne dovoljujejo domnevati, da bi sporni ukrep na tožečo stranko vplival bolj kot v povprečju na vse njene konkurente (glej v tem smislu sodbo z dne 3. decembra 2014, Castelnou Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, točka 35) ali da bi se tožeča stranka znatno bolje razvijala, če zadevni ukrep ne bi bil odobren (glej v tem smislu sklep z dne 27. maja 2004, Deutsche Post in DHL/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, točka 43). Zlasti z ničemer ni mogoče preveriti, ali bi bila tožeča stranka bolj kot njen povprečen konkurent primerna za pridobitev povpraševanja, ki bi bilo sproščeno zaradi izginotja podjetja FagorBrandt. Tožeča stranka še zlasti ni dokazala, da je sporna pomoč upravičencu služila za ohranitev tržnih deležev, ki bi jih sicer imela ona (sodba z dne 13. junija 2013, Ryanair/Komisija, C-287/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:395, točka 113), in da je torej v primerjavi s svojimi drugimi konkurenti utrpela dovolj veliko izgubo dobička, da bi jo bilo mogoče označiti za znatno vplivanje na njen položaj na trgu. V zvezi s tem – drugače kot trdi tožeča stranka – samo na podlagi njenega položaja številke dve na trgu za upravičencem ni mogoče domnevati obstoja znatnega vplivanja na njen položaj na trgu (glej v tem smislu sklep z dne 27. avgusta 2008, Adomex/Komisija, T-315/05, neobjavljen, EU:T:2008:300, točka 28).

- 53 Z nobenim od argumentov, ki jih je navedla tožeča stranka, ni mogoče ovreči ugotovitve, navedene zgoraj v točkah od 50 do 52, ki se nanaša na neobstoj procesnega upravičenja tožeče stranke, če se ne dokaže znatnega vplivanja na njen konkurenčni položaj ob vložitvi tožbe.
- 54 Prvič, dejstvo, da je tožeča stranka od takrat, ko je upravičenec do pomoči sredi leta 2013 prenehal z dejavnostmi, „pridobila številne tržne deleže na francoskem trgu“ (glej zgoraj točko 33), ni podprto z nobenim dokazom. Tudi če bi to dejstvo šteli za dokazano, tožeča stranka ne trdi, da bi to dejstvo v skladu s sodno prakso (glej zgoraj točko 47) označevalo posebnost njenega konkurenčnega položaja v primerjavi s konkurenčnim položajem njenih konkurentov. Enako velja za okoliščino, da čeprav je tožeča stranka pridobila samo 1 % tržnih deležev podjetja FagorBrandt, naj bi bil ta znesek enak znesku pomoči, ki je predmet izpodbijanega sklepa. Ta ugotovitev se namreč uporablja za vse gospodarske subjekte na trgu.
- 55 Drugič, zaradi udeležbe tožeče stranke v postopku preiskave poleg tega ni mogoče domnevati znatnega vplivanja na njen položaj na trgu. Ni namreč mogoče zgolj iz udeležbe tožeče stranke v upravnem postopku sklepati na to, da ima procesno upravičenje (sklep z dne 7. marca 2013, UOP/Komisija, T-198/09, neobjavljen, EU:T:2013:105, točka 27; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 22. novembra 2007, Sniace/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, točka 60), čeprav je imela pomembno vlogo v postopku, zlasti s tem, da je vložila pritožbo, ki je podlaga za izpodbijani sklep (glej v tem smislu sodbo z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, točki 94 in 95).
- 56 Tretjič, okoliščina, da je bila tožeča stranka del potencialnih kupcev upravičenca leta 2001/2002, ko je bil ta v postopku zaradi insolventnosti (glej zgoraj točko 34), ne vpliva na to, da se več kot deset let po navedenem postopku ugotovi njena zmožnost, da v primerjavi z njenimi konkurenti pridobi znatno več tržnih deležev, ki so bili sproščeni ob izginotju podjetja FagorBrandt.
- 57 Četrto in nazadnje, ob upoštevanju načela pravnomočnosti ni pomembno to, da Splošno sodišče v sodbi z dne 14. februarja 2012, Electrolux/Komisija (T-115/09 in T-116/09, EU:T:2012:76), ni po uradni dolžnosti preučilo procesnega upravičenja tožeče stranke, čeprav so bile trditve, navedene v prejšnji vlogi v utemeljitev tožbe zoper Odločbo 2009/485, po mnenju tožeče stranke povsem enake tistim, ki so bile v okviru te tožbe navedene zoper izpodbijani sklep.
- 58 Ugotoviti je namreč treba, da se posamično nanašanje fizične ali pravne osebe presoja na dan vložitve tožbe in je odvisno le od izpodbijanega sklepa (sklep z dne 29. marca 2012, Asociación Española de Banca/Komisija, T-236/10, EU:T:2012:176, točka 38). Tako pravnomočnost sodbe z dne 14. februarja 2012, Electrolux/Komisija (T-115/09 in T-116/09, EU:T:2012:76), ki se nanaša na zakonitost Odločbe 2009/485, ne more prejudicirati procesnega upravičenja tožeče stranke v zvezi s to tožbo zoper izpodbijani sklep.
- 59 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da je pomoč, ki je predmet izpodbijanega sklepa, znatno vplivala na njen položaj. Tožbo, ki jo je vložila tožeča stranka, je torej treba zavreči kot nedopustno.

Stroški

- 60 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka s predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki jih je priglasila Komisija.
- 61 Države članice, ki so intervenirale v postopku, v skladu s členom 138(1) Poslovnika nosijo svoje stroške. Zato Francoska republika nosi stroške, ki jih je priglasila. Preostala intervenienta na podlagi člena 138(3) Poslovnika prav tako nosita vsak svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrže kot nedopustna.**
- 2. Podjetje Whirlpool Europe BV nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.**
- 3. Francoska republika ter podjetji Electrolux AB in Fagor France SA nosijo svoje stroške.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 22. junija 2016.

Podpisi